

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Pavli Laymann è Societate I: Theologiae Moralis
Compendiv[m] absolutissimum et in quinq[ue] libros
partitum**

Laymann, Paul

Moguntiae

Pars. III. De suspensione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40716

za, aut Confessarius nesciat, esse excom. isti peccato annexam. Vnde sequitur, si postea pœnitens recorderetur peccati Summo Pœntifici reseruati, quod apud Confessarium dicta potestate præditum bona fide confiteri intermisit; posse illud deinde cuius expofito confiteri, quippe cum Papalis reseruatio censuræ ablata fuerit. Secus est dicendum, si peccata specialiter sint reseruata Episcopo, quia Episcopi non tantum censuras, sed etiam ipsamet peccata secundum se absolutioni suæ reseruare, & Parochis eorumque cooperantibus denegare solent.

PARS TERTIA.

De Suspensione.

CAP. I.

Quid & quotuplex sit suspensio.

Suspensio est Censura, per quam persona Ecclesiastica impeditur, iure seu potestate Ecclesiastica uti.

Suspensio vel est totalis (quæ simul est ab officio & beneficio) vel partialis (vel est ab Ordine, aut aliquo actu Ordinis, v. c. à celebratione, vel à iurisdictione tantum, vel à distributionibus percipiendis, vel à voce suffragii, vel à collatione beneficii.)

NB. Totalis suspensio à beneficio est, per quam quis ab administratione & fructuum perceptione suspenditur. Totalis ab officio est suspensio ab omni spirituali Officio Ordinis & iurisdictionis, potest tamen taliter suspensus ministrare sacro, cum aliis orare, in necessitate baptizare, mortuos sepelire.

N 4 Suspen-

3 Suspensus à beneficio non ideo etiam à beneficio suspensus est, neque vice versa; quia sunt diuersae pœnæ, ideo potest vna sine altera executioni mandari. Quod si suspensio ab officio ob delictum graue perpetuò duratura sit, beneficiatus beneficio priuari debet.

NB. Suspensio ab Officio totaliter illicitè conferri beneficium. Cum enim beneficium detur propter Officium non rectè confertur ei, qui officium præstare non potest, tamen non esse irritam collationem, sed infirmandam, putat Abbas.

Suspensus à beneficio, non ideo etiam ab officio suspensus est, quare potest & debet etiam officio suo satisfacere.

NB. Suspensus à beneficio intelligitur tantum perceptione fructuum ac temporali administratione beneficii: quod si se ingerat administrationi beneficii interdicti, ipso iure priuatur.

4 Suspensus à beneficio non potest fructus percipere, nisi quatenus indiget, modo tamè beneficium per se vel per alium præter.

NB. Suspensus à beneficio non propterea amittit ius eligendi aut conferendi, quod ratione beneficii competit; quia collatio & electio nõ propriè nuntiantur inter beneficii fructus, quorum perceptio suspensio interdicta est, cum potius sint actus officii quasi iurisdictionis, ratione beneficii competentes, vnde Canonis auctor, cum ab utroque tam beneficium quam iure eligendi suspendere vult, id ipsum exprimit. Si ergo in canone non exprimat, non est cui extensionem faciamus in materia pœnali.

5 Suspensus ab ordine exercere potest actus iurisdictionis, qui Ordinis actualem vsum non requirunt.

runt, & vice versa, (quare Episcopus suspensus ab Ordine licet Confessionem audire non possit, alteri tamen absolvendi potestatem dare potest) suspensus à iurisdictione exercere potest actus Ordinis, quæ sine iurisdictione sunt, cuiusmodi est sacrificare, &c. At verò Actus Ordinis, ad quorum substantiam requiritur iurisdictione, uti est absolutio à peccatis, ne valide quidem exercere potest: sed neque eos actus Ordinis aut sacra officia, quæ sine iurisdictione licite non fiunt, suspensus à iurisdictione exercere debet, quare peccat Parochus, si sacramenta ministret oibus suis, ut pastor Ordinarius: & Episcopus si subditis suis Ordines conferat.

Suspensio ab Ordine Episcopali non includit suspensionem ab ordinibus sacerdotalibus exercendis.

NB. Suspensus ab ordine Inferiore (V. C. Episcopus à Sacerdotali) censetur etiam suspensus à superiore; non vice versa; Nam *cui non licet, quod minus est, non debet licere, quod maius est.*

NB. Presbyter suspensus ab officio Diaconi, à sacrificando etiam suspensus censetur, potest tamen confessionem audire, baptizare, licet non decenter, tamen ut irregularitatem non contrahat.

NB. Episcopus suspensus à collatione ordinum minorum, potest tamen conferre maiores, quia horum collatio non est necessario connexa.

Censura ligatus in vno loco, ubiq; ligatus manet, afficit enim censura personam, ideo comitatur eam extra territorium conferentis.

NB. Ex vi censuræ suspensionis non tenentur fideles vitare suspensum, etiam denunciatum, cum id nullo iure cautum sit, quamvis lex charitatis postulet,

stulet, vt Clericum ab officio suspensum non inducam, V. C. ad celebrandum, quando is sine peccato celebrare non potest. Sin verò iusta causa adsit à suspensio non denunciato sacrificium petendi, tunc licitè parere potest.

C A P. II.

Quis possit censuram inferre.

¹ **Q**ui possunt excommunicare, possunt etiam suspendere; ac vice versa.

² Omnes Clerici possunt suspendi præter Papam, Et Episcopos ob dignitatem ex speciali priuilegio, etiam electos & necdum confirmatos & Cardinales. Nam priuilegia à principe concessa, si nemini sint præiudicantia, amplè interpretari conuenit.

³ Non tantum singulae personæ, sed etiam communitas (capitulum) suspensione ligari potest, idque dupliciter, collectiuè & distributiue singulos comprehendens, qui duo modi interdum coniunguntur.

NB. Suspendio lata in Capitulum, si nihil aliud exprimitur, neque ex adiunctis colligatur, extendi non debet ad personas particulares, quia vox Capituli Collectionem significat, non personas singulas.

C A P. III.

Ob quam Causam suspensio fieri possit.

¹ **C**ensura suspensionis non incurritur sine propria culpa. Ratio, quia suspensio est pœna

Plerunque requirit Culpam mortalem, quia pœna debet esse commensurata culpæ: suspensiones autem sunt pœnæ graues. Interim etiam ob leuem culpam

culpam leuis suspensio imponitur, putà à curandis distributionibus.

Suspensio interdum fertur ob culpam merè præteritam, variè: 1. In perpetuum & habet vim depositionis, 2. Ad tres annos, quibus finitis, expirat suspensio 3. Donec Reus satisfecerit, præstata satisfactione expirat censura. 4. Ad bene placitum superioris, mortuo tamen superiore cessat, non sunt tamen hæ proprie dictæ censuræ, vnde nec per absolutiorem tolluntur, sed varijs modis. Alia igitur est proprie censura, quæ iudicis Admonitionem & Contumaciam rei requirit; & illa deposita contumacia, indiget absolute.

C A P. IV.

Quibus modis suspensio tollitur.

Suspensio lata ad certum tempus, eo elapso, per se cessat.

Suspensio, quæ proprie Censura est, ob contumaciam lata, absolute indiget.

NB. Parochi communi iure à suspensionibus absoluere non possunt.

Suspensio, quæ propter peccatum præteritum, ut purapœna imposita est vel in perpetuum, vel ad certum tempus, si relaxanda sit, remedio dispensationis indiget, quam inferior Prælatus iure proprio facere non potest. Ratio, quia sicut legem superioris, ita & annexam ei pœnam inferior soluere non potest.

Qui tamen priuilegium vel generalem commisionem habent absoluendi à suspensionibus, etiam eas tollere possunt.

NB. Iure nouo Trident. Omnes Episcopi possunt absol-

absoluere à suspensione etiam Papæ reserua, dummodo proueniat ex delicto occulto non deducto ad forum contentiosum.

NB. Forma Absolutionis à suspensione est: *Absoluo te à vinculo suspensionis, quod incurristi propter tale crimen, & restituo te ad executionem muneris tui, ordinis, vel ad beneficium tuum.*

NB. Ante absolutionem satisfactio & cautio saltem iuratoria, si non pignoratitia aut fideiussoria præstanda est.

C A P. V.

De depositione ac degradatione.

1 Deposito est perpetua & irremissibilis Ecclesiastica personæ ob enorme crimen remotio à ordine, iurisdictione ac beneficio.

2 Deposito differt à suspensione perpetua, quod suspensio licet priuet fructibus beneficii, tamen non titulo radicali, sicut suspensio Clerici propter furtum, homicidium, perurium, adulterium, stuprum violentum, incestum & sodomiam notoriam (NB. semper repetitam, ipso iure priuantur beneficiis, tamen requiritur sententia Iudicis.

3 Per simplicem seu absolutam depositionem non auferuntur priuilegia fori & Canonis, sicut per degradationem. Vnde & Clerici depositi alendi sunt ab Ecclesia, ne cum opprobrio cleri cogantur medicare, nisi in crimine contumaciter persistant. Quod si Clericus in contumacia incorrigibilis perseueret, est per secularem potestatem comprimendus, in exilium mittendus. Requiritur tamen traditio actualis à prælato.

NB. No-

NB. Notorius Concupinarius, si post monitionem continuet, dat sufficientem causam ad depositionem.

Degradatus dicitur quasi ex gradu eiectus.

Degradatio, (quæ est pœna Ecclesiastica, qua Clericus ab omni Officio a beneficio Ecclesiastico depositus, Clericorum insuper priuilegijs, per solemnem sententiam in perpetuum exuitur, recidens sub iurisdictionem brachij secularis, in quò differt à depositione, quippe per quam priuilegia fori & Canonis non auferuntur) Alia est verbalis, (sine ceremonijs) alia realis siue sollemnis.

NB. Degradatio verbalis requirit proprium Episcopum, 6. Abbates iuxta Trident aut si non haberi possunt, 6. alij prælati Ecclesiæ in condemnationem Presbyteri, 3. in Condemnationem Diaconi vel subdiaconi. Ad degradationem aurem in minoribus sufficit sola autoritas Episcopi cum Clericis quibusdam Capitulum representantibus.

Facta degradatione verbali, venitur ad Realem adhibitis ceremonijs, & criminofum indutum vestibus sacerdotibus spoliando.

Discrimen est inter has duas degradationes, quod Realis ab Episcopo consecrato; Verbalis etiam à generali vicario per commissionem fit: quia ad eam non requiritur potestas Ordinis, sicut ad Realem, sed solius iurisdictionis.

NB. Realis degradatio debet fieri coram Iudice seculari, cui denunciatur, vt reum in suam iurisdictionem recipiat, cum intercessione tamen, vt Iudex sententiam citra mortis periculum velit moderari, ne Ecclesia hominis necem procurare censeatur.

Cri-

- 6 Crimen ob quod Clericus degradatur, & seculari Iudici traditur, debet esse grauissimum. 1. Crimen hæresis, si reus pertinaciter in eo perseueret. 2. Falsatio literarum Papalium. 3. Sodomia frequentata. Calumnia proprio Episcopo irrogata, si incorrigibilitas accesserit; denique ob crimen homicidij repetitum, & crimen & enorme, & Republicæ perniciosum. V. C. parricidium, Magia.

PARS QVARTA.

De Interdicto.

C A P. I.

Quid sit Interdictum.

Interdictum est Censura, priuans participatione Sacramentorum, diuinorum officiorum, & Ecclesiastica sepultura. Materialiter quod fit pœna, conueniens cum omnibus Censuris: Formaliter autem distinguitur. Nam excommunicatio priuat diuinis Officijs, Sacramentis, &c. quæ itenus continent Sacramentum communicationem cum fidelibus: Suspendio priuat spiritualibus bonis, quatenus proueniunt ex potestate Clericali, quæ per Censuram impedita est: at verum Interdictum priuat dictis spiritualibus bonis, quatenus habent rationem dispensationis ac participationis; quam Ecclesia iustis de causis per Interdictum subtrahit.

2. Interdictum diuiditur in locale (immediate adficiens locum, prohibendo ne in eo sacrae illæ functiones fiant) personale (quod immediate adficiens